

آسیا	آمریکا	آفریقا	اقیانوسیه
برمه - ۲۶	ونزوئلا - ۱۷	الجزایر - ۲۱	آلمان شرقی - ۱۷
کره شمالی - ۱۹	شیلی - ۱۲	مراکش - ۲۱	چکسلواکی - ۱۵
تایوان - ۱۹	-	سودان - ۲۱	هلند - ۱۴
افغانستان - ۱۷	-	تانزانیا - ۲۰	مجارستان - ۱۱
نیپال - ۱۶	-	کنیا - ۱۹	پرتغال - ۱۰
عراق - ۱۵	-	اورگاندا - ۱۴	-
مالزی - ۱۵	-	غنا - ۱۳	-
سری لانکا - ۱۵	-	موزامبیک - ۱۳	-
عربستان سعودی - ۱۰	-	-	-
کشورهای کوچک با جمعیت ۹ - ۱ میلیون :			
سوریه - ۹	کوبا - ۹	کامرون - ۹	زلاتد نو - ۳
یمن - ۸	اکوادور - ۸	ساحل عاج - ۹	گینه جدید پاپوآ - ۳
کامبوج - ۶	گواتمالا - ۸	ماداگاسکار - ۹	-
اسرائیل - ۴	بلیزی - ۶	آنگولا - ۸	-
لاتویس - ۴	دومینیکن - ۶	زیمبابوه - ۸	-
اردن - ۳	الساوادر - ۵	بورکینا فاسو - ۷	-
لبنان - ۳	هائیتی - ۵	مالای - ۷	-
سنگاپور - ۳	هندوراس - ۴	مالی - ۷	-
کویت - ۲	نیکاراگوئه - ۳	تونس - ۷	-
مغولستان - ۲	پاراگوئه - ۳	گینه - ۶	-
یمن - ۲	اوروگوئه - ۳	نیجر - ۶	-
بروتان - ۱	کستاریکا - ۲	رواندا - ۶	-
عمان - ۱	جامائیکا - ۲	سنگال - ۶	-
امارات متحده عرب - ۱	پاناما - ۲	زامبیا - ۶	-
-	ترینیداد و توباگو - ۱	چاد - ۵	-
-	-	سومالی - ۵	-
-	-	بنین - ۴	-
-	-	بروندی - ۴	-
-	-	لیبیا - ۳	-
-	-	سیرالئون - ۳	-
-	-	توگو - ۲	-
-	-	جمهوری آفریقای مرکزی - ۲	-
-	-	کنگو - ۲	-
-	-	لیبیا - ۲	-
-	-	موریتانی - ۲	-
-	-	لسوتو - ۱	-

آفریقا	آمریکا	آسیا	اروپا	اقیانوسیه
کشورهای بسیار کوچک با جمعیت کمتر از یک میلیون نفر (ارقام به هزار) :				
موریتانیوس - ۹۰۰	گویان - ۸۰۰	بحرین - ۴۰۰	قبرس - ۷۰۰	فیجی - ۷۰۰
بوتسوانا - ۹۰۰	سورینام - ۴۰۰	قطر - ۳۰۰	لوکزامبورگ - ۴۰۰	جزایر سلیمان - ۳۰۰
کینه بیسانو - ۹۰۰	باربادو - ۳۰۰	پرتو - ۲۰۰	مالت - ۴۰۰	ساموآی غربی - ۲۰۰
کابون - ۷۰۰	باهاما - ۲۰۰	مالدیوس - ۲۰۰	ایسلند - ۲۰۰	تونگا - ۱۰۰
کامبیا - ۷۰۰	بلایز - ۲۰۰	-	لیختن اشتاین	وانواتو - ۱۰۰
سوازیلند - ۷۰۰	آنتیگو - ۱۰۰	-	موناکو	کریباس - ۱۰۰
کوموروس - ۴۰۰	دومینیک - ۱۰۰	-	آندورا	جزایر کوک
جیبوتی - ۴۰۰	گرانادا - ۱۰۰	-	سن مارینو	توالو
کینه استوانی - ۴۰۰	کیتزنویس - ۱۰۰	-	-	نورو
کیپ ورد - ۳۰۰	سنت لوشیا - ۱۰۰	-	-	-
سانتوم - ۱۰۰	سنت ونسان - ۱۰۰	-	-	-
سی شلز - ۱۰۰	-	-	-	-

* ۱۳ کشور عضو سازمان ملل متحد نیستند.

جزایر و سرزمینهای وابسته به کشورهای دیگر (ارقام به میلیون)

آفریقا	آمریکا	آسیا	اروپا	اقیانوسیه
نامیبیا - ۰/۸	پورتوریکو - ۳/۳	هونگ کنگ - ۵/۳	جزایر شائل - ۰/۸	پلینزی فرانسه - ۰/۸
ریونیون - ۰/۵	گودالوپ - ۰/۳	ماکائو - ۰/۳	گرین لند - ۰/۸	گوام - ۰/۸
آفریقای شمالی	مارتینیک - ۰/۳	-	جزیره انسان - ۰/۸	کینه جدید - ۰/۸
قلمرو اسپانیا - ۰/۲	آنتیل هلند - ۰/۲	-	فاروس -	جزایر وابسته بآمریکا - ۰/۸
صحرائی غربی - ۰/۸	کینه فرانسه - ۰/۸	جزایر ویرجین (وابسته بآمریکا) - ۰/۸	جیبیرالتار	ساموآ
آسانسیون	جزایر ویرجین (وابسته بآمریکا) - ۰/۸	-	سوالبند	جزایر کریسمس
مایوت	برمودا - ۰/۸	-	-	جزایر کوکوس
سنت هلن	آنگوتیل	-	-	جزایر جانسون
-	کیمن	-	-	نیوای
-	جزایر فالکلند	-	-	جزایر نورفولک
-	مونسرت	-	-	پیت کرن
-	سنت پیر و میگلون	-	-	ویک
-	ترک و کیکوس	-	-	والیس و فورتونا
-	جزایر ویرجین (وابسته به انگلیس)	-	-	توکلو

رقم جمعیت در مورد جزایر و سرزمینهای که کمتر از ۵۰ هزار نفر جمعیت دارند ذکر نشده است.
منبع اطلاعات : اطلس بانک جهانی ، سال ۱۹۸۶.

ضمیمه ۲

برندگان جایزه صلح نوبل

(۱۹۹۵ - ۱۹۰۱)

سال	برنده جایزه	کشور	شغل	خدمات ارائه شده
۱۹۰۱	هنری دونان و صلیب سرخ	سوئیس	تجارت	تأسیس سازمان صلیب سرخ.
	فردریک پاسی	فرانسه	اقتصاددان	یکی از بنیانگذاران اتحادیه پارلمانی.
۱۹۰۲	الی دو کامون	سوئیس	روزنامه نگار و عضو پارلمان	دبیرکل دفتر بین المللی صلح.
۱۹۰۳	چارلز آلبرت گویات	سوئیس	حقوقدان	دبیر کل دفتر بین المللی صلح.
	ویلیام کریمر	انگلستان	عضو پارلمان و اتحادیه اصناف	مدیر انجمن داوری بین المللی و یکی از بنیانگذاران اتحادیه پارلمانی.
۱۹۰۴	مؤسسه حقوق بین الملل			
۱۹۰۵	برتا ون سائتر	اطریش	نویسنده	بنیانگذار انجمن صلح اطریش و نویسنده کتاب "سلاحها را زمین بگذارید".
۱۹۰۶	تنودور روزولت	آمریکا	سیاستمدار	کمک در جهت برقراری صلح بین ژاپن و روسیه و انعقاد معاهده پورت اسموت.
۱۹۰۷	ارنست تنودور موتتا	ایتالیا	روزنامه نگار	رئیس کنفرانس بین المللی صلح در میلان (سال ۱۹۰۶).
	لویی رنو	فرانسه	حقوقدان	نماینده در جلسات لاهه و عضویت دادگاه لاهه.
۱۹۰۸	کلوس پورتیرس آرنولد سون	سوئد	روزنامه نگار و عضو پارلمان	بنیانگذار انجمن صلح و داوری سوئد.
	فردریک باجر	دانمارک	روزنامه نگار و عضو پارلمان	یکی از بنیانگذاران دفتر بین المللی صلح و اولین رئیس این دفتر.
۱۹۰۹	آگوست بیرنارت	بلژیک	سیاستمدار (نخست وزیر)	نماینده در جلسات لاهه و عضویت دادگاه لاهه.
	پل هنری بنجامین بالرنه	فرانسه	دیپلمات	نماینده در جلسات لاهه و عضویت دادگاه لاهه.
۱۹۱۰	دفتر بین المللی صلح			
۱۹۱۱	تویبیا آسر	هلند	حقوقدان	سرپرست مؤسسه حقوق بین الملل و نماینده در کنفرانسهای لاهه.
	آلفرد فرید	اطریش	روزنامه نگار	بنیانگذار انجمن صلح آلمان و سر دبیر نشریه Peace Watch .
۱۹۱۲	الیهو روت	آمریکا	سیاستمدار	نماینده در کنفرانس لاهه در سال ۱۹۰۷ و شرکت در فعالیتهای صلح در آمریکا.
۱۹۱۳	هنری لافونتین	بلژیک	حقوقدان	بنیانگذاری مرکز جهانی روشنفکران و ریاست دفتر صلح و جلسات لاهه.

سال	برنده جایزه	کشور	شغل	خدمات ارائه شده
۱۹۱۴-۱۶	برنده جایزه تعیین نگردید.			
۱۹۱۷	سازمان صلیب سرخ (برای دومین بار)			
۱۹۱۸	برنده جایزه تعیین نگردید.			
۱۹۱۹	ودرو ویلسون	آمریکا	سیاستمدار (رئیس جمهور)	بنیانگذار جامعه ملل.
۱۹۲۰	لئون بوژوا	فرانسه	سیاستمدار	رئیس اولین کمیسیون داوری لاهه و رئیس شورای جامعه ملل.
۱۹۲۱	کارل برانتینگ کریستیان لائو	سوئد	سیاستمدار (نخست وزیر) مدیریت اداری	رئیس کمیسیون خلق سلاح جامعه ملل. اولین دبیر کل کمیسیون نوبل و دبیر کل اتحادیه پارلمانی بین المللی و عضو سازمان مرکزی صلح پایدار.
۱۹۲۲	فوریت ژوزف نانسن و دفتر نانسن	نروژ	کاشف	عضویت کمیسیون عالی جامعه ملل برای پناهندگان.
۱۹۲۳-۲۴	برنده جایزه تعیین نگردید.			
۱۹۲۵	آستن چمبرلین	انگلستان	سیاستمدار	ایفای نقش مؤثر در پیمان لوکارنو.
	چارلز داووز	آمریکا	تجارت	ارائه طرح داووز برای غرامت آلمان.
۱۹۲۶	آرستید بریان	فرانسه	سیاستمدار (نخست وزیر)	ایفای نقش مؤثر در انعقاد معاهده دریائی واشنگتن ، پیمان لوکارنو و پیمان کلوگ - بریان.
	گوستاو استرزمان	آلمان	سیاستمدار (صدر اعظم)	ایفای نقش مؤثر در پیمان لوکارنو و طرح داووز.
۱۹۲۷	فردیناند بریسیون	فرانسه	متخصص تعلیم و تربیت	یکی از بنیانگذاران مجمع حقوق بشر.
	لودویک کونید	آلمان	متخصص تعلیم و تربیت	رئیس انجمن صلح آلمان و ایفای نقش مؤثر در کنفره صلح در سالهای ۱۹۰۱ و ۱۹۰۵.
۱۹۲۸	برنده جایزه تعیین نگردید.			
۱۹۲۹	فرانک کلوگ	آمریکا	سیاستمدار	انعقاد معاهده کلوگ - بریان مبنی بر غیر قانونی بودن جنگ.
۱۹۳۰	ناتان سوهریلوم	سوئد	اسقف اعظم	طراح جنبش اتحاد کلیسا.
۱۹۳۱	جین آدامز	آمریکا	جامعه شناس	دبیر کل حزب صلح زنان ، رئیس کنفره بین المللی زنان و رئیس انجمن بین المللی صلح و آزادی.
	نیکلای مورای باتلر	آمریکا	متخصص تعلیم و تربیت	یکی از مؤسسين بنیاد کارنگی برای صلح بین المللی.
۱۹۳۲	برنده جایزه تعیین نگردید.			
۱۹۳۳	نورمن آنجبل	انگلستان	روزنامه نگار و نماینده پارلمان	نویسنده کتاب Great Illusion.
۱۹۳۴	ارتور هنر سن	انگلستان	سیاستمدار	رئیس کنفرانس بین المللی صلح جامعه ملل.

سال	برنده جایزه	کشور	شغل	خدمات ارائه شده
۱۹۳۵	کارل ژن اوسیتزکی	آلمان	روزنامه نگار	فاش نمودن برنامه تسلیحات آلمان که بخاطر آن زندانی شد.
۱۹۳۶	کارلوس سآودرا لاماس	آرژانتین	سیاستمدار	ایفای نقش مؤثر در صلح بین پاراگوئه و بلیوی و ارائه پیمان مخالفت با جنگ به جامعه ملل.
۱۹۳۷	رابرت سسیل	انگلستان	سیاستمدار	رئیس اتحادیه جامعه ملل در انگلستان.
۱۹۳۸	دفتر ناتسن (برای دومین بار)			
۱۹۳۹-۴۲	برنده جایزه تعیین نگردید.			
۱۹۴۳	برنده جایزه تعیین نگردید.			
۱۹۴۴	صلیب سرخ (برای سومین بار)			
۱۹۴۵	گُردل هال	آمریکا	سیاستمدار	بنیانگذار سازمان ملل متحد که به " پدر سازمان ملل " معروف شد.
۱۹۴۶	امیلی بالش	آمریکا	متخصص تعلیم و تربیت	دبیر کل انجمن بین المللی زنان برای صلح و آزادی.
	جان مروت	آمریکا	متخصص تعلیم و تربیت	یکی از مؤسسين فدراسیون جهانی دانشجویان مسیحی.
۱۹۴۷	جامعه دوستان (کوپکر)			
۱۹۴۸	برنده جایزه تعیین نگردید.			
۱۹۴۹	جان بوید اورد	انگلستان	دانشمند	اولین مدیر کل سازمان خوار و بار و کشاورزی جهانی.
۱۹۵۰	رالف بنچ	آمریکا	دیپلمات	میانجیگری از طرف سازمان ملل متحد در مسئله فلسطین.
۱۹۵۱	لئون ژوتو	فرانسه	عضو جنبش اتحادیه اصناف	ایفای نقش مؤثر در تأسیس سازمان بین المللی کار و اولین نایب رئیس فدراسیون بین المللی اتحادیه اصناف.
۱۹۵۲	آلبرت شوابیتر	فرانسه	پزشک	مؤسس مرکز درمانی در لامبارن واقع در کنگوی بلژیک.
۱۹۵۳	جورج مارشال	آمریکا	سیاستمدار	طراح نقشه مارشال برای بازسازی اروپا.
۱۹۵۴	کمیسیون عالی ملل متحد برای پناهندگان			
۱۹۵۵	برنده جایزه تعیین نشد.			
۱۹۵۶	برنده جایزه تعیین نشد.			
۱۹۵۷	لستر پیرسون	کانادا	سیاستمدار (نخست وزیر)	ایفای نقش مؤثر در آتش بس کره و تقسیم فلسطین و ترویج جامعه دو فرهنگی در کانادا.
۱۹۵۸	دومینیک پی یره	بلژیک	روحانی	بنیانگذار مؤسسه " کمک به افراد بی خانمان و روستاهای اروپا ".

سال	برنده جایزه	کشور	شغل	خدمات ارائه شده
۱۹۵۹	فلیپ نونل بیکر	انگلستان	سیاستمدار	ایفای نقش مؤثر در جامعه ملل ، سازمان ملل متحد و سازمان خوار و بار و کشاورزی جهانی.
۱۹۶۰	آلبرت لوتولی	آفریقای جنوبی	رهبر قبیله	مبارزه بدون خشونت علیه آپارتاید.
۱۹۶۱	داک هامر شولد	سوئد	دبیر کل سازمان ملل	فعالیت‌های صلح در کنگو.
۱۹۶۲	لینوس پاولینگ	آمریکا	دانشمند	تنظیم کننده دادخواست جهانی دانشمندان علیه آزمایشات اتمی.
۱۹۶۳	سازمان صلیب سرخ (برای چهارمین بار)			
۱۹۶۴	مارتین لوتر کینگ	آمریکا	روحانی	رهبری مبارزات بدون خشونت برای حقوق مدنی در ایالات متحده.
۱۹۶۵	یونیسف			
۱۹۶۶	برنده جایزه تعیین نشد.			
۱۹۶۷	برنده جایزه تعیین نشد.			
۱۹۶۸	رنه کاسن	فرانسه	حقوقدان	تهیه و تنظیم متن اعلامیه جهانی حقوق بشر با همکاری النور روزولت.
۱۹۶۹	سازمان بین المللی کار			
۱۹۷۰	نورمن پربلاک	آمریکا	دانشمند	پروژه طرح جدیدی از گندم که باعث " انقلاب سبز " گردید.
۱۹۷۱	ویلی برانت	آلمان	سیاستمدار (صدر اعظم)	کوشش در جهت کاستن تیرگی روابط شرق و غرب.
۱۹۷۲	برنده جایزه تعیین نگردید.			
۱۹۷۳	هنری کیسنجر	آمریکا	سیاستمدار	آتش بس در ویتنام.
	لو داک تو	ویتنام	سیاستمدار	آتش بس در ویتنام.
۱۹۷۴	شون مک براید	ایرلند	سیاستمدار	فعالیت در کمیسیون بین المللی قضات ، کمیسیون اسقفها در عدالت و صلح ، سازمان عفو بین المللی و سایر سازمانها.
	ایساکو ساتو	ژاپن	سیاستمدار	فعالیت در جهت عادی نمودن روابط ژاپن و کره .
۱۹۷۵	آندره ساخارف	روسیه	دانشمند	نویسنده کتاب " پیشرفت ، همزیستی مسالمت آمیز و آزادی فکر " ۱۹۶۸.
۱۹۷۶	می رد کوریگان	ایرلند شمالی	مددکار اجتماعی	بنیانگذاری جنبش صلح ایرلند شمالی.
	بتی ویلیامز	ایرلند شمالی	کارمند	بنیانگذاری جنبش صلح ایرلند شمالی.
۱۹۷۷	سازمان عفو بین المللی			
۱۹۷۸	مناخیم بگین	اسرائیل	سیاستمدار (نخست وزیر)	فعالیت در جهت برقراری صلح بین مصر و اسرائیل.
	انور سادات	مصر	سیاستمدار (رئیس جمهور)	برقراری صلح بین مصر و اسرائیل.

سال	برنده جایزه	کشور	شغل	خدمات ارائه شده
۱۹۷۹	مادر ترزا	آلبانی	راجه	خدمات انسان دوستانه در کلکتہ.
۱۹۸۰	آدولف پرز اسکونیل	آرژانتین	مجسمه ساز	فعالیت در زمینه حقوق بشر در آرژانتین که بخاطر آن زندانی گردید.
۱۹۸۱	کمیسیون عالی ملل متحد	برای پناهندگان (برای دومین بار)		
۱۹۸۲	آلفرد کارسیا رابلز	مکزیک	دیپلمات	ریاست کمیسیون خلع سلاح سازمان ملل و فعالیت در جهت غیر اتمی نمودن آمریکای لاتین.
۱۹۸۳	آلوا میردال لش والزا	سوئد لهستان	جامعه شناس رهبر اتحادیه اصناف	فعالیت در کمیسیون خلع سلاح ژنو. تأسیس جنبش " همبستگی " و فعالیت در جهت حقوق بشر.
۱۹۸۴	دزموند توتو	آفریقای جنوبی	روحانی	فعالیت برای خاتمه دادن آپارتاید.
۱۹۸۵	مجمع بین المللی فیزیکدانان برای جلوگیری از جنگ اتمی			
۱۹۸۶	الی ویزل	آمریکا	روزنامه نگار	فعالیت برای صلح و حقوق بشر.
۱۹۸۷	اوسکار آریاس	کستاریکا	سیاستمدار (رئیس جمهور)	ارائه طرح صلح آمریکای مرکزی.
۱۹۸۸	نیروی محافظ صلح سازمان ملل متحد			
۱۹۸۹	دالائی لاما	تبت	رهبر روحانی	فعالیت در زمینه صلح و حقوق بشر.
۱۹۹۰	میکائیل گریچف	روسیه	سیاستمدار (رهبر کشور)	کوشش در جهت خلع سلاح و پایان دادن جنگ سرد.
۱۹۹۱	آنگ سان سورکیا	مایانمار	سیاستمدار	استقرار دموکراسی.
۱۹۹۲	ریکو برتا منچو	گواتمالا	عضو نهضت حقوق بشر	فعالیت در زمینه حقوق بشر.
۱۹۹۳	فردریک دوکلرک	آفریقای جنوبی	سیاستمدار (رئیس جمهور)	پایان دادن به آپارتاید.
	نلسون مندلا	آفریقای جنوبی	سیاستمدار	پایان دادن به آپارتاید.
۱۹۹۴	یاسر عرفات	فلسطین	سیاستمدار	صلح بین اسرائیل و فلسطینی ها.
	شیمون پرز	اسرائیل	سیاستمدار	صلح بین اسرائیل و فلسطینی ها.
	اسحاق رابین	اسرائیل	سیاستمدار	صلح بین اسرائیل و فلسطینی ها.
۱۹۹۵	جوژ رات بلات	انگلستان	فیزیکدان	مبارزه علیه سلاحهای اتمی.

اعلامیه جهانی حقوق بشر

مقدمه

از آنجا که شناسائی حیثیت ذاتی کلیه اعضای خانواده بشری و حقوق یکسان و انتقال ناپذیر آنان اساس آزادی، عدالت و صلح را در جهان تشکیل میدهد. از آنجا که عدم شناسائی و تحقیر حقوق بشر منتهی به اعمال وحشیانه ای گردیده است که روح بشریت را به عصیان واداشته و ظهور دنیائی که در آن افراد بشر در بیان و عقیده، آزاد و از ترس و فقر، فارغ باشند بعنوان بالاترین آمال بشر اعلام شده است. از آنجا که اساساً حقوق انسانی را باید با اجرای قانون حمایت کرد تا بشر بعنوان آخرین علاج به قیام بر ضد ظلم و فشار مجبور نگردد.

از آنجا که اساساً لازم است توسعه روابط دوستانه بین ملل را مورد تشویق قرار داد. از آنجا که مردم ملل متحد، ایمان خود را به حقوق اساسی بشر و مقام و ارزش فرد انسانی و تساوی حقوق مرد و زن مجدداً در منشور، اعلام کرده اند و تصمیم راسخ گرفته اند که به پیشرفت اجتماعی، کمک کنند و در محیطی آزاد، وضع زندگی بهتری بوجود آورند.

از آنجا که دول عضو، متعهد شده اند که احترام جهانی و رعایت واقعی حقوق بشر و آزادیهای اساسی را با همکاری سازمان ملل متحد تأمین کنند. از آنجا که حسن تفاهم مشترکی نسبت به این حقوق و آزادیها برای اجرای کامل این تعهد، کمال اهمیت را دارد.

مجمع عمومی این اعلامیه جهانی حقوق بشر را آرمان مشترکی برای تمام مردم و کلیه ملل، اعلام میکند تا جمیع افراد و همه ارکان اجتماع، این اعلامیه را دائماً در مد نظر داشته باشند و مجاهدت کنند که بوسیله تعلیم و تربیت، احترام این حقوق و آزادیها توسعه یابد و با تدابیر تدریجی ملی و بین المللی، شناسائی و اجرای واقعی و حیاتی آنها چه در میان خود ملل عضو و چه در بین مردم کشورهایانی که در قلمرو آنها می باشند تأمین گردد.

ماده ۱

تمام افراد بشر آزاد به دنیا می آیند و از لحاظ حیثیت و حقوق با هم برابرند. همه دارای عقل و وجدان می باشند و باید با یکدیگر با روح برادری رفتار کنند.

ماده ۲

هرکس می تواند بدون هیچگونه تمایز، مخصوصاً از حیث نژاد، رنگ، جنس، زبان، مذهب، عقیده سیاسی یا هر عقیده دیگر و همچنین ملیت، وضع اجتماعی، ثروت، ولادت یا هر موقعیت دیگر، از تمام حقوق و کلیه آزادیهایانی که در اعلامیه حاضر ذکر شده است، بهره مند گردد.

بعلاوه هیچ تبعیضی به عمل نخواهد آمد که مبتنی بر وضع سیاسی، اداری و قضائی یا بین المللی کشور یا سرزمینی باشد که شخص به آن تعلق دارد، خواه این کشور مستقل، تحت قیمومت یا خود مختار بوده یا حاکمیت آن بشکلی محدود شده باشد.

ماده ۲

هرکس حق زندگی، آزادی و امنیت شخصی دارد.

ماده ۴

احدی را نمیتوان در بردگی نگاهداشت و داد و ستد بردگان به هر شکلی که باشد ممنوع است.

ماده ۵

احدی را نمیتوان تحت شکنجه یا مجازات یا رفتاری قرار داد که ظالمانه و یا برخلاف انسانیت و شئون بشری یا موهن باشد.

ماده ۶

هرکس حق دارد که شخصیت حقوقی او در همه جا بعنوان یک انسان در مقابل قانون شناخته شود.

ماده ۷

همه در برابر قانون مساوی هستند و حق دارند بدون تبعیض و بالسویه از حمایت قانون برخوردار شوند. همه حق دارند در مقابل هر تبعیضی که ناقض اعلامیه حاضر باشد و بر علیه هر تحریکی که برای چنین تبعیضی بعمل آید بطور مساوی از حمایت قانون بهره مند شوند.

ماده ۸

در برابر اعمالی که حقوق اساسی فرد را مورد تجاوز قرار بدهد و آن حقوق بوسیله قانون اساسی یا قانون دیگری برای او شناخته شده باشد، هرکس حق رجوع مؤثر به محاکم ملی صالحه دارد.

ماده ۹

احدی نمیتواند خودسرانه توقیف، حبس یا تبعید بشود.

ماده ۱۰

هرکس با مساوات کامل حق دارد که دعوایش بوسیله دادگاه مستقل و بیطرفی، منصفانه و علناً رسیدگی بشود و چنین دادگاهی در باره حقوق و الزامات او یا هر اتهام جزائی که به او توجه پیدا کرده باشد، اتخاذ تصمیم بنماید.

ماده ۱۱

۱- هرکس که به بزه کاری متهم شده باشد بیگناه محسوب خواهد شد تا وقتی که در جریان یک دعوای عمومی که در آن کلیه تضمینهای لازم برای دفاع او تأمین شده باشد، تقصیر او قانوناً محرز گردد.

۲- هیچ کس برای انجام یا عدم انجام عملی که در موقع ارتکاب آن عمل به موجب حقوق ملی یا بین المللی جرم شناخته نمی شده است محکوم نخواهد شد. بهمین طریق هیچ مجازاتی شدید تر از آنچه که در موقع ارتکاب جرم بدان تعلق می گرفت در باره احدی اعمال نخواهد شد.

ماده ۱۲

احدی در زندگی خصوصی، امور خانوادگی، اقامتگاه یا مکاتبات خود نباید مورد مداخله های خودسرانه واقع شود و شرافت و اسم و رسمش نباید مورد حمله قرار گیرد. هرکس حق دارد که در مقابل این گونه مداخلات و حملات، مورد حمایت

قانون قرار گیرد.

ماده ۱۳

- ۱- هرکس حق دارد که در داخل هر کشوری آزادانه عبور و مرور کند و محل اقامت خود را انتخاب نماید.
- ۲- هرکس حق دارد هر کشوری و از جمله کشور خود را ترک کند یا به کشور خود باز گردد.

ماده ۱۴

- ۱- هرکس حق دارد در برابر تعقیب، شکنجه و آزار، پناهگاهی جستجو کند و در کشورهای دیگر پناه اختیار کند.
- ۲- در موردی که تعقیب واقعاً مبتنی به جرم عمومی و غیر سیاسی یا رفتارهایی مخالف با اصول و مقاصد ملل متحد باشد، نمیتوان از این حق استفاده نمود.

ماده ۱۵

- ۱- هرکس حق دارد که دارای تابعیت باشد.
- ۲- احدی را نمیتوان خودسرانه از تابعیت خود یا از حق تغییر تابعیت محروم کرد.

ماده ۱۶

- ۱- هر زن و مرد بالغی حق دارند بدون هیچگونه محدودیت از نظر نژاد، ملیت، تابعیت یا مذهب با همديگر زناشونی کنند و تشکیل خانواده دهند. در تمام مدت زناشونی و هنگام انحلال آن، زن و شوهر در کلیه امور مربوط به ازدواج، دارای حقوق مساوی میباشند.
- ۲- ازدواج باید با رضایت کامل و آزادانه زن و مرد واقع شود.
- ۳- خانواده رکن طبیعی و اساسی اجتماع است و حق دارد از حمایت جامعه و دولت بهره مند شود.

ماده ۱۷

- ۱- هر شخص، منفرداً یا بطور اجتماع حق مالکیت دارد.
- ۲- احدی را نمیتوان خودسرانه از حق مالکیت محروم نمود.

ماده ۱۸

هرکس حق دارد که از آزادی فکر، وجدان و مذهب بهره مند شود. این حق متضمن آزادی تغییر مذهب یا عقیده و همچنین متضمن آزادی اظهار عقیده و ایمان می باشد و نیز شامل تعلیمات مذهبی و اجرای مراسم دینی است. هرکس می تواند از این حق منفرداً یا مجتمعاً بطور خصوصی یا بطور عمومی برخوردار باشد.

ماده ۱۹

هرکس حق آزادی عقیده و بیان دارد و حق مزبور شامل آن است که از داشتن عقاید خود بیم و اضطرابی نداشته باشد و در کسب اطلاعات و افکار و در اخذ و انتشار آن به تمام وسائل ممکن و بدون ملاحظات مرزی، آزاد باشد.

ماده ۲۰

- ۱- هرکس حق دارد آزادانه مجامع و جمعیت های مسالمت آمیز تشکیل دهد.
- ۲- هیچ کس را نمیتوان مجبور به شرکت در اجتماعی کرد.

ماده ۲۱

- ۱- هرکس حق دارد که در اداره امور عمومی کشور خود، خواه مستقیماً و خواه با

وساطت نمایندگانی که آزادانه انتخاب شده باشند شرکت جوید.

- ۲- هرکس حق دارد با تساوی شرایط، به مشاغل عمومی کشور خود نایل آید.
- ۳- اساس و منشأ قدرت حکومت، اراده مردم است. این اراده باید بوسیله انتخاباتی ابراز گردد که از روی صداقت و بطور ادواری صورت پذیرد. انتخابات باید عمومی و با رعایت مساوات باشد و با رأی مخفی یا طریقه ای نظیر آن انجام گیرد که آزادی رأی را تأمین نماید.

ماده ۲۲

هرکس بعنوان عضو اجتماع حق امنیت اجتماعی دارد و مجاز است بوسیله مساعی ملی و همکاری بین المللی، حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود را که لازمه مقام و نمو آزادانه شخصیت اوست با رعایت تشکیلات و منابع هر کشور بدست آورد.

ماده ۲۳

- ۱- هرکس حق دارد کار کند، کار خود را آزادانه انتخاب نماید، شرایط منصفانه و رضایت بخشی برای کار خواستار باشد و در مقابل بیکاری مورد حمایت قرار گیرد.
- ۲- همه حق دارند که بدون هیچ تبعیضی در مقابل کار مساوی، اجرت مساوی دریافت دارند.
- ۳- هرکس که کار میکند به مزد منصفانه و رضایت بخشی ذیحق میشود که زندگی او و خانواده اش را موافق شئون انسانی تأمین کند و آن را در صورت لزوم با هر نوع وسائل دیگر حمایت اجتماعی، تکمیل نماید.
- ۴- هرکس حق دارد که برای دفاع از منافع خود با دیگران اتحادیه تشکیل دهد و در اتحادیه ها نیز شرکت کند.

ماده ۲۴

هرکس حق استراحت و فراغت و تفریح دارد و بخصوص به محدودیت معقول ساعات کار و مرخصی های ادواری، با اخذ حقوق ذیحق می باشد.

ماده ۲۵

- ۱- هرکس حق دارد که سطح زندگانی او، سلامتی و رفاه خود و خانواده اش را از حیث خوراک و مسکن و مراقبتهای طبی و خدمات لازم اجتماعی تأمین کند و همچنین حق دارد که در مواقع بیکاری، بیماری، نقص عضو، بیوگی، پیری یا در تمام موارد دیگری که به علل خارج از اراده انسان، وسائل امرار معاش از بین رفته باشد، از شرایط آبرومندانانه زندگی برخوردار شود.
- ۲- مادران و کودکان حق دارند که از کمک و مراقبت مخصوصی بهره مند شوند. کودکان چه بر اثر ازدواج و چه بدون ازدواج به دنیا آمده باشند، حق دارند که همه از یک نوع حمایت اجتماعی برخوردار شوند.

ماده ۲۶

- ۱- هر کس حق دارد که از آموزش و پرورش بهره مند شود. آموزش و پرورش لااقل تا حدودی که مربوط به تعلیمات ابتدائی و اساسی است باید مجانی باشد. آموزش ابتدائی اجباری است. آموزش حرفه ای باید عمومیت پیدا کند و آموزش عالی باید با شرایط تساوی کامل، بروی همه باز باشد تا همه، بنا به استعداد خود بتوانند از آن بهره مند گردند.
- ۲- آموزش و پرورش باید طوری هدایت شود که شخصیت انسانی هر کس را به حد

اکمل رشد آن برساند و احترام حقوق و آزادیهای بشر را تقویت کند. آموزش و پرورش باید حسن تفاهم، گذشت و احترام عقاید مخالف و دوستی بین تمام ملل و جمعیت های نژادی یا مذهبی و همچنین توسعه فعالیت های ملل متحد را در راه حفظ صلح، تسهیل نماید.

۳- پدر و مادر در انتخاب نوع آموزش و پرورش فرزندان خود نسبت به دیگران اولویت دارند.

ماده ۲۷

۱- هرکس حق دارد آزادانه در زندگی فرهنگی اجتماع شرکت کند، از فنون و هنرها متمتع گردد و در پیشرفت علمی و فواید آن سهیم باشد.

۲- هر کس حق دارد از حمایت منافع معنوی و مادی آثار علمی، فرهنگی یا هنری خود برخوردار شود.

ماده ۲۸

هرکس حق دارد برقراری نظم را بخواهد که از لحاظ اجتماعی و بین المللی، حقوق و آزادیهای را که در این اعلامیه ذکر گردیده است تأمین کند و آنها را به مورد عمل بگذارد.

ماده ۲۹

۱- هرکس در مقابل آن جامعه ای وظیفه دارد که رشد آزاد و کامل شخصیت او را میسر سازد.

۲- هرکس در اجرای حقوق و استفاده از آزادیهای خود، فقط تابع محدودیت هائی است که بوسیله قانون، منحصراً بمنظور تأمین شناسائی و مراعات حقوق و آزادیهای دیگران و برای مقتضیات صحیح اخلاقی و نظم عمومی و رفاه همگانی، در شرایط یک جامعه دموکراتیک وضع گردیده است.

۳- این حقوق و آزادیها، در هیچ موردی نمیتواند برخلاف مقاصد و اصول ملل متحد اجرا گردد.

ماده ۲۰

هیچ یک از مقررات اعلامیه حاضر نباید طوری تفسیر شود که متضمن حقی برای دولتی و یا جمعیتی یا فردی باشد که بموجب آن بتواند هر یک از حقوق و آزادیهای مندرج در این اعلامیه را از بین ببرد و یا در آن راه فعالیتی بنماید.

(ترجمه اعلامیه فوق از مجموعه "اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاقهای بین المللی"، از انتشارات فرزانه، چاپ کاریان نقل گردیده است.)

ISBN 1 875598 14 6

© Century Press, 1998

Published by
Century Press Pty.Ltd.
P.O. Box 1309
Bundoora Vic. 3083
Australia

Cover design by
Mariya Daliri Beale

The Search for a Just Society was written by John Huddleston in English
and published by George Ronald Publishers,
46 High St. Kidlington, Oxford OX5 2DN UK.

DAR JOSTEJOOYEH EDALAT-I- EJTEMAEI
(THE SEARCH FOR A JUST SOCIETY)

by
John Huddleston

translated by
Hooriwash Rahmani

Century Press
P. O. Box 1309
Bundoora,
Vic 3083
Australia

ISBN 1-875598-14-6

9 781875 598144